

contra ius naturale pp̄ dispensare potest. s̄ phidonus dicit ius naturale esse
 qd̄ est p̄e omni nationi. Cū igit̄ hoies m̄tatu n̄tōnū v̄rozū pluralitate
 v̄tatur nō erit p̄ra ius naturale v̄roz pluralitate habē. ¶ P̄ pp̄ possit dis
 pensare q̄ vn̄ hō v̄tatur pluribz abis. ergo p̄t dispensare q̄ vn̄ hō copule
 tur pluribz v̄rozibz. Qd̄ em̄ facit abz ad salutē hois p̄seruatiue. facit cōabi
 tus ad salutē generis multiplicatiue. ¶ P̄ pp̄ p̄t dispensare in eo qd̄ potest
 assuefieri a cōsuetū fieri. nā qd̄ ē p̄ra natura nūq̄ assuefieri p̄t. Si ei mili
 es picat lapis sur sū nūq̄ assuefiet sur sū ascēdē vt dicit ph̄s̄ ij. ethicoz. sed
 h̄re plures v̄rozes p̄t assuefieri et aliqñ fuit p̄suetū. Cedit ergo i eo dispē
 satio. ¶ In p̄tariū ē q̄ a p̄s̄ de. Ad. ep̄h. vi. vt vira diligāt v̄rozes suas si
 cut corpora sua pp̄ria. S̄ p̄ra natura ē q̄ vn̄ hō habeat duo corpora ḡ eci
 ā q̄ h̄eat duas v̄rozes. ¶ R. d̄d̄ q̄ pp̄ nō p̄t dispensare i h̄is q̄ sūt p̄ra diui
 nā istia d̄ez p̄t nature ordinā d̄ez et p̄ra diuini p̄cepti obligā d̄ez. habere
 aut̄ plures v̄rozes siml̄ ē p̄ra oia istā p̄ra qd̄ p̄ra diuina istia d̄ez. Sic ei
 institutū est māmonū vt vir a v̄roz debeat esse vna caro. iux̄ illud gen̄ ij.
 Adheret homo v̄rozi sue et erūt duo in carne vna. Qui em̄ plures v̄ro
 zes habz cū pluribus diuidit carnē suā a facit directe cōtra māmonū in
 stitutū a deo p̄m p̄maria institutū. Secūdo est p̄ra nature ordinā d̄ez.
 Ordo nāqz nature nō includit impossibilitatē. Cū igit̄ natura māmonij ta
 lis sit vt vn̄ cōiūgū alteri p̄tatem sui corporis readat sicut ip̄sibile ē vnū
 hominē vna hora pluribz v̄rozibz debitū p̄tētibz reddere. sic ip̄sibile est
 vnū hoiez p̄m nature ordinē plures v̄rozes h̄re. Tercio ē p̄ra diuini p̄cepti
 obligā d̄ez. Nā p̄ceptū legis nat̄re datū homini. Mar̄h. vij. sic ligat vt ne
 faciat alteri qd̄ sibi nolit fieri. Planū ē autē q̄ hō diuidēs carnē suā cū
 puibz v̄rozibz facit v̄rozi qd̄ sibi nollet fieri. Null⁹ em̄ vellet q̄ sua v̄roz cū
 pluribus carnē suā diuideret. vnde plures v̄rozes habere est directe p̄ra
 d̄cāmen ratiōis nat̄alis. ¶ Ad p̄mū ergo ē d̄d̄ q̄ ius nat̄ale esse p̄mune
 omnū uacōnū p̄t intelligi duplicat̄ loquendo eciā de iure nat̄ali nō cōmuni
 ter sūpto p̄m quem modū dicim⁹ q̄ ius nat̄ale est qd̄ natura om̄ia aialia
 do cuit. s̄ de iure specialiter accepto a singularit̄ nat̄alis hominū iudicio
 p̄m quem modum dicit phidonus q̄ ius naturale est quod in lege et euan
 gelio continetur. Primo quantum ad obligationem. Et sic tale ius com
 mune est omnium nationum habentium rationalem animam. Secūdo q̄
 tum ad obseruationē. habere ergo plures v̄rozes est cōtra ius naturale
 vt est cōmune omni nationi. quia omnes nationes ligat. non tamē sic est
 p̄mune q̄ ab omnibus obseruetur. ¶ Ad secūndum est dicendū q̄ nō est si
 mile q̄ p̄ vsū sedē abī nullū sit p̄iudiciū p̄mo. s̄ p̄ vsū sedē v̄rozis sit p̄iudi
 cū p̄me. hominis nāqz ad abū quem p̄sumit nulla p̄trahit obligatio. s̄ ho
 minis ad v̄rozem p̄petua obligatio cōtrahit. ¶ Ad ij. ē dicendū q̄ esse